

РЕШЕНИЕ

№ 22446

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7368** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Ес Би Ел“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си адв. Д. срещу Решение от 01.04.2024 г., постановено по НАХД № 389/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-002925/01.09.2020 г., издадено от инж. Е. И. А. на длъжност Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в [населено място], с което на дружеството касатор е наложена, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на Труда, имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на оспорения съдебен акт поради нарушение на процесуалния и материалния закон. Конкретно счита, че за съда не е била изяснена фактическата обстановка, съответно обективната истина. Излага доводи, че по време на проверката „Ес Би Ел“ ООД не работи на обекта и няма негови работници на тази дата. Счита, че с оглед доказателствата по делото, не е установено безспорно, че касатора е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ. Моли за отмяна на оспорваното решение.

В с.з. чрез пълномощника си поддържа касационната жалба. Претендира разноси за двете инстанции.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, чрез

юрк. Д. в с.з. оспорва жалбата. Счита оспорения съдебен акт за правилен и законосъобразен и моли същия да бъде потвърден. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно и предлага да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

При извършена на 24.06.2020 г. проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол: строителен обект „многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и изгребна яма“ в УПИ ХХIV-950, 3025, 3026, кв. 126, м. Д., находящ се в [населено място], [улица], както и въз основа на предприетата на 03.07.2020 г. документална проверка на място в сградата на ДИТ - Софийска област, от „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, в присъствието на Г. Ц. Г. е установено, че „Ес Би Ел“ ООД - в качеството си на работодател, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето А. А. Н. с ЕГН [ЕГН]. Сочи се, че същият бил заварен на 24.06.2020 г. около 14:15 часа да полага труд на горепосочения строителен обект. В предоставената му от страна на контролните органи декларация, целяща да установи законността на отношенията по предоставяне на работна сила, Н. собственоръчно е декларирал, че от 15.06.2020 г. работи във фирма „С.“ с адрес на предприятието, съвпадащ с този на строителния обект, на длъжност „общ работник“, с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа с почивка в работния ден от 1 час, почивни дни в събота и неделя и уговорено трудово възнаграждение от 550 лв. на месец. Лицето декларирало още, че работи на граждански договор, какъвто до приключването на проверката по отношение на „Ес Би Ел“ ООД не е бил представен. С акта нарушението е прието за безспорно извършено на 24.06.2020 г. и установено на 03.07.2020 г.

При описание на тази фактическа обстановка за констатираното нарушение на 03.07.2020 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-002925/03.07.2020 г. от актосъставителя М. М. М.-В. на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в [населено място], в присъствието на свидетел - Г. Ц. Г., съставен за извършено административно нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-002925/01.09.2020 г., с което директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в [населено място] наложило на дружеството-касатор, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

Изложената фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите М. М.-В.

(актосъставител), Д. К. и А. Н., на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото на основание чл. 283 НПК, на проведените способи на доказване - очна ставка между свид. К. и Н., както и на изслушаната и приета по делото съдебно-графическа експертиза.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи съобразно разпоредбите на чл. 416, ал. 5 от КТ и приобщената по делото заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“. При съставянето на АУАН и издаване на НП е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, като съдържанието им отговаря на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като подробно е описано извършеното нарушение, както и правните норми, които са нарушени. Заключил е, че от събраните по делото доказателства се установява, че е извършено описаното в АУАН и НП нарушение.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор е била законосъобразно ангажирана на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, като наложената имуществена санкция е в законоустановен размер.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят, Д. К. и А. Н., както и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство /чл. 36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл. 42 от ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не пречи възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на дружеството-касатор е субсумирано под нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ договорът се сключва в писмена форма. Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ. Видно от събраните в производството пред районния съд доказателства е безспорно установено, че към момента на проверката – 24.06.2020 г. А. Н., не е имал сключен трудов договор. Това обстоятелство не е спорно по делото. Не е спорно и че А. Н. е полагал труд на процесния строителен обект. В производството през въззивната инстанция е установено, че лицето е декларирало в писмена форма, наред с останалите работници на площадката, че полага труд в полза на дружеството – касатор по силата на сключен с него граждански договор. Безспорно е, че в случая е налице сключен договор за извършване на СМР между „Димакс-Димитър Карчинов“

ЕООД и „Ес Би Ел“ ООД за строителен обект „многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и изгребна яма“ в УПИ ХХIV-950, 3025, 3026, кв. 126, м. Д., находящ се в [населено място], [улица]. От свидетелските показания на Д. К. е декларирано, че е наемал различни дружества, но по времето на проверката единствено „Ес Би Ел“ ООД е било натоварено с извършването на съответната дейност. Д. К. освен пряк възложител на извършването на обекта строителни мероприятия, е бил и отговорник по контрола на безопасността и здравето в работния процес, което също не се спори по делото. Същия отбелязва, че лично не е наемал на работа физически лица, които да вършат работа на строителния обект, а това се осъществявало от определената за целта на съответните строително-монтажни дейности фирма. По делото са представени собственоръчно изготвените от А. Н. два броя декларации, договор за извършване на СМР от 10.04.2020 г., по силата на който дружеството-касатор се е задължило да извършва зидарии и замазки на строителния обект на възложителя, като за целта е следвало да осигури нужния за изпълнението на задачите персонален състав, който да изпълни строително-монтажните работи, изображението на информационната табела, поставена на строителната площадка и доклада от възложителя на обекта, в който е декларирано, че в деня на физическата проверка, а именно 24.06.2020 г. зидарии по фасадата е изпълнявало дружеството „Ес Би Ел“ ООД.

Водим от изложеното, оценени в съвкупност, посочените данни сочат недвусмислено, че констатираното нарушение е такова по чл. 62, ал. 1 от КТ, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева. В случая, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева, която е минимално определената в закона.

Предвид горното, обоснован е изводът, че административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор е била законосъобразно ангажирана на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2024 г., постановено по НАХД № 389/2021 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 114-ти състав.

ОСЪЖДА „Ес Би Ел“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по

труда“ Софийска област сума в размер на 80 (осемдесет) лв., представляващи
юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

председател:

членове: